

פרשת ניצבים 13.9.17

הפרשה הזו ממשיכה את עניין הברכות והקללות בעקבות קיום או אי קיום המצוות שדובר עליהן בפרשה הקודמת, ומדגישה פה שהמצוות האלה תקפות לעם כיחידה אחת, ולכל אחד ואחד מפרטי העם הזה בנפרד (הגברים, הנשים, הילדים, הגרים וכו').

מה שמשך אותי בפרשה הזו הוא הפסוק הבא:

"כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֶנְכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לֹא-נִפְלְאת הוּא מִמָּקֶד וְלֹא-רָחֲקָה הוּא : לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה-לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקְחֶהָ לָנוּ וְיִשְׁמַעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָה : וְלֹא-מֵעֵבֶר לַיָּם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר-לָנוּ אֶל-עֵבֶר הַיָּם וְיִקְחֶהָ לָנוּ וְיִשְׁמַעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָה : כִּי-קְרוֹב אֵלֶיךָ הַדְּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ"

אנחנו לא מדברים פה על מצוות של משהו אחר – המצוות האלה הן "החיים האמיתיים", הן מעשיות, הן נמצאות כאן ועכשיו, והן משולבות בחיי האנשים, ולכן אתה לא יכול להתעלם מהן. גם הקודים המוסריים וקודי ההתנהגות היום – רלוונטיים מאוד לחיים תקינים של האנשים, והם לא כמה שורות בספר לימוד של ילדים בכיתה א'.

חלק אחר של הפרשה מדבר על עקרון הבחירה החופשית: "רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַטּוֹב וְאֶת-הַמָּוֶת וְאֶת-הָרָע", והתוצאות הבחירה באחת משתי האפשרויות מוזכרות שוב בקצרה בתוספת עצתה של התורה: "...וּבְחַרְתָּ בְּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אִתָּה וְזָרַעְךָ..." כלומר – אתם יכולים לבחור איך להתנהג עם מי שסובב אתכם, אם לקבל את הקודים האלה, או למרוד בהם, או להתעלם מהם. אבל קחו בחשבון שלהתנהגות שלכם, ולבחירות שלכם – יש מחיר, יש השפעה על היחסים שלכם עם הזולת, על האווירה בכיתה ועל החיים שלכם באופן כללי....